

El museu de Can Framis, rehabilitat per Jordi Badia, és finalista als premis FAD d'arquitectura ■ PERE VIRGILI

Vint obres finalistes opten als premis d'arquitectura i interiorisme més prestigiosos de l'àmbit peninsular

Can Framis, finalista als FAD

Montse Frisach
BARCELONA

"Hem deixat de banda la severitat i hem deixat entrar la curiositat". Amb aquesta actitud s'ha enfrontat el jurat de la 52a edició dels premis d'arquitectura FAD a l'hora de seleccionar els finalistes d'aquest any. Ho explica el president del jurat, l'arquitecte Jordi Garcés, que remarca especialment l'eclecticisme de les 541 obres presentades en les categories d'arquitectura, interiorisme, ciutat i paisatge, intervencions efímeres i pensament i crítica. Els FAD, convocats per l'Arquin-FAD i considerats els premis més prestigiosos de l'àmbit peninsular (ja que també inclouen les obres realitzades a Portugal), es lliuraran el pròxim 7 d'octubre.

Enguany el jurat ha preferit limitar el nombre de finalistes en relació a altres edicions. Són, entre totes les categories, una vintena de projectes, que s'han triat d'una llista més llarga de seleccionats previs, un sistema que no s'utilitzava

des del 2005. Com és habitual, els premis distingeixen obres acabades al llarg de l'any anterior.

Així, en l'apartat d'arquitectura, destaca la candidatura de la rehabilitació de Can Framis, a càrrec de Jordi Badia. Aquesta antiga fàbrica del Poblenou va esdevenir l'any passat el

L'editor Moisès Puente ha guanyat el premi de pensament i crítica, que es va fer públic ahir

nou museu Can Framis, que acull una part fonamental de la col·lecció d'art català de la Fundació Vila Casas. Aquesta remodelació modelica ja ha rebut aquest any el premi Ciutat de Barcelona de Disseny, Arquitectura i Urbanisme. Jordi Badia torna a ser a la llista de finalistes, en aquest cas en l'apartat d'interiorisme per una casa privada de Barcelona.

Instituts i museus

La resta de finalistes en arquitectura demostren la diversitat d'estils i usos de la convocatòria dels FAD 2010. Per exemple, hi ha dos exemples d'arquitectura d'institut: l'IES Rafal d'Alacant, de Francisco Leiva; i l'escola Elisabeth a Salou, de Manuel Brullet i Alfonso de Luna. Trobem un museu més: el Museu Arqueològic d'Àlaba, de Francisco J. Mangado, que, indica Garcés, "s'insereix perfectament en el casc antic de Vitòria". Estèticament radical és el Centre de Tecnificació d'Activitat Físicospportives i l'Oci, de Càceres, encarregat per la Junta d'Extremadura a

José María Sánchez, un edifici en forma d'anella. I, evidentment, també hi ha a la llista edificis d'habitatges a Madrid, Ciudad Real i Eivissa.

En interiorisme, s'ha triat una rehabilitació de porteria en un edifici de Pamplona, d'Iñigo Beguiristain i Iñaki Bergera; i una pastisseria *delicatessen* d'Oviedo -Pomme Sucre-, de Francesc Rifé. A la ciutat asturiana també s'ha triat una moderna cocteleria, de Merche Alcalá i Marion Dönnneweg. En l'apartat de ciutat i paisatge, ha quedat finalista la recuperació de la vora del Llobregat, de Batlle i Roig. Carlos Ferrater ha construït un voraviu de ceràmica de colors entre el passeig marítim i la platja de Benidorm, i també és finalista. L'exposició *El segle del jazz*, del CCCB, dissenyada per Josep Bohigas, és una de les finalistes en l'apartat d'intervencions efímeres.

D'altra banda, el jurat va fer públic ahir el premi de pensament i crítica per a Moisès Puente pel seu treball com a editor de publicacions d'arquitectura. ■